Υπόθεση 121/86 R

Ανώνυμος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών, Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ και άλλοι κατά Συμβουλίου και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ντάμπινγκ — Αίτηση προσαγωγής εγγράφων — Εμπιστευτική φύση »

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Προσωρινά μέτρα — Σκοπός — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 186· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 27ης Ιουνίου 1986 *

Στην υπόθεση 121/86 R,

Ανώνυμος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών, Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών ΑΕ,

Μακεδονικοί Λευκόλιθοι, Μεταλλευτική, Βιομηχανική και Ναυτιλιακή Εταιρία ΑΕ,

Ελληνικοί Λευκόλιθοι, Μεταλλευτική, Βιομηχανική, Ναυτιλιακή και Εμπορική Εταιρία ΑΕ,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

Magnomin Γενική Μεταλλευτική Εταιρία ΑΕ, Μεταλλευτική, Εμπορική και Μεταποιητική

εταιρίες ελληνικού δικαίου, εκπροσωπούμενες από τον Π. Μπερνίτσα, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Aloyse May, 31, Grand-Rue,

αιτούσες,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους E. Stein και Κ. Μαυράκο, μέλη της νομικής του υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους J. Temple Lang και Δ. Γκουλούση, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθών η αίτηση,

που έχει ως κύριο αντικείμενο την αίτηση των αιτουσών με την οποία ζητείται να διαταχθούν προσωρινώς οι καθών η αίτηση, αφενός, να προσκομίσουν ενώπιον του Δικαστηρίου όλα τα εις την κατοχή τους έγγραφα τα σχετικά με την απόφαση 86/59 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτου, αδρανώς κεκαυμένου (πεφρυγμένου) (ΕΕ L 70, σ. 41), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας και, αφετέρου, να διαταχθούν οι εκπρόσωποί τους να δηλώσουν ενόρκως ότι δεν υφίστανται άλλα έγγραφα,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την παρούσα

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 1986, οι προαναφερθείσες τέσσερις ελληνικές επιχειρήσεις άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της απόφασης 86/59 με την οποία το Συμβούλιο περάτωσε, στις 6 Μαρτίου 1986, τη διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές φυσικού μαγνησίτου, αδρανώς κεκαυμένου (πεφρυγμένου), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας (ΕΕ L 70, σ. 41) και πάσης άλλης συναφούς προηγουμένης ή επομένης πράξεως.

2 Με αίτηση που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 1986, οι αιτούσες υπέβαλαν, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με την οποία ζητούν την έκδοση Διατάξεως που θα διέτασσε, αφενός, τους καθών η αίτηση να προσκομίσουν όλα τα σχετικά με την προαναφερθείσα απόφαση 86/59 του Συμβουλίου έγγραφα και, αφετέρου, τους εκπροσώπους τους να δηλώσουν ενόρκως ότι δεν κατέχουν κανένα άλλο έγγραφο.

3 Οι καθών η αίτηση κατέθεσαν τις γραπτές τους παρατηρήσεις στις 6 Ιουνίου 1986. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους στις 24 Ιουνίου 1986.

4 Προτού εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, ενδείκνυται να υπομνηστούν συνοπτικά τα διάφορα στάδια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ που προηγήθηκαν της εκδόσεως από το Συμβούλιο της προαναφερθείσας απόφασής του 86/59.

5 Τον Ιούνιο 1982, πέντε ελληνικές επιχειρήσεις των οποίων η συνολική παραγωγή αντιπροσώπευε τότε το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής αδρανώς κεκαυμένου φυσικού μαγνησίτου προέβησαν, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων από χώρες μη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 339, σ. 1), σε καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής, για την άσκηση ντάμπινγκ, αντικείμενο του οποίου αποτελούσαν οι εισαγωγές του ίδιου προϊόντος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας.

6 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η εν λόγω καταγγελία μπορούσε να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη του ντάμπινγκ και της σχετικής ζημίας, ανήγγειλε με ανακοίνωση της 29ης Ιουνίου 1982 την έναρξη της διαδικασίας αντιντάμπινγκ (ΕΕ C 162, σ. 3) και άρχισε τη σχετική αναγκαία προς τούτο έρευνα.

7 Δεδομένου ότι από την προκαταρκτική έρευνα της Επιτροπής αποδείχτηκε η ομοιότητα των κοινοτικών και των εισαγόμενων προϊόντων και η ύπαρξη ντάμπινγκ του οποίου το μέσο περιθώριο ανήρχετο σε 114 % για τα προϊόντα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και 85 % στην περίπτωση του προϊόντος καταγωγής Βόρειας Κορέας, και διάφορα στοιχεία αποδεικνύοντα ζημία όπως, κυρίως, η ουσιαστική μείωση του μεριδίου της αγοράς των ελλήνων παραγωγών του εν λόγω προϊόντος στην Κοινότητα και η αύξηση του μεριδίου της αντιστοιχούσας στα προϊόντα Κίνας και Βόρειας Κορέας αγοράς, η πτώση των κοινοτικών πωλήσεων κατά 47 % και η πτώση του μέσου όρου χρησιμοποιήσεως των ικανοτήτων παραγωγής κατά 54 % το 1979 και κατά 22 % το 1981, η Επιτροπή επέβαλε, με τον κανονισμό 3542/82 της 22ας Δεκεμβρίου 1982 (ΕΕ L 371, σ. 25) δασμό αντιντάμπινγκ ίσο προς τη διαφορά μεταξύ 169 ECU και της καθαρής τιμής ανά τόνο ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα του μη εκτελωνισμένου προϊόντος, που θα ίσχυε για περίοδο τεσσάρων μηνών από της 1ης Ιανουαρίου 1983.

8 Ο εν λόγω προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ παρατάθηκε για περίοδο δύο μηνών από την 1η Μαΐου 1983 με τον κανονισμό 991/83 του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 1983 (ΕΕ L 110, σ. 27). Στις 9 Ιουνίου 1983, η Επιτροπή κρίνοντας ότι συνέτρεχαν όλες οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση με την οποία ζητούσε τη θέσπιση οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών μαγνησίτου που προκάλεσαν την καταγγελία [έγγρ. COM(83) 341 τελικό]. Το Συμβούλιο όμως αρνήθηκε να υιοθετήσει αυτή την πρόταση.

9 Η Επιτροπή διέκοψε συνεπώς την έρευνά της μέχρι τα μέσα Ιουνίου 1985, οπότε οι καταγγέλλουσες επιχειρήσεις της κοινοποίησαν νέα εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και ζημίας που προκλήθηκε από τις κινεζικές εισαγωγές αδρανώς κεκαυμένου φυσικού μαγνησίτου. Βάσει των εν λόγω πληροφοριών, η Επιτροπή αποφάσισε κατόπιν αυτού να συνεχίσει τη διαδικασία αντιντάμπινγκ που αφορούσε τις εν λόγω εισαγωγές (ΕΕ C 149, σ. 2) αλλά αυτή τη φορά, βάσει του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1) που αντικατέστησε τον προαναφερθέντα κανονισμό 3017/79 του Συμβουλίου.

10 Κατόπιν της έρευνας την οποία πραγματοποίησε κατά τη διάρκεια του θέρους 1985, η Επιτροπή, αφού προέβη σε σύγκριση των αριθμητικών στοιχείων που είχε στην κατοχή της για τα έτη 1981 έως 1984, θεώρησε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία διέθετε καθιστούσαν προφανές ότι οι εισαγωγές φυσικού μαγνησίτου αδρανώς κεκαυμένου, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βόρειας Κορέας, δεν μπορούσαν πλέον να προκαλέσουν σημαντική ζημία στην κοινοτική παραγωγή που θα δικαιολογούσε την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ. Υπέβαλε, επομένως, στο Συμβούλιο πρόταση, με την οποία ζητούσε την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ της σχετικής με τις εν λόγω εισαγωγές.

11 Το Συμβούλιο έκανε δεκτή την ανωτέρω πρόταση και, στις 6 Μαρτίου 1986, βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 2176/84 που προαναφέρθηκε, εξέδωσε την προαναφερθείσα απόφαση περί περατώσεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ την οποία αφορά η παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέσων.

12 Κατά το άρθρο 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα στις υποθέσεις των οποίων έχει επιληφθεί.

13 Για να εγκριθεί η λήψη προσωρινών μέτρων όπως τα αιτούμενα, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

14 Όπως προκύπτει από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων που αναφέρει το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για τη λήψη προσωρινών μέτρων προς αποφυγή προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί τα προσωρινά μέτρα.

15 Οι αιτούσες προβάλλουν, σχετικώς, ότι κατόπιν της κινήσεως της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, υφίσταται κίνδυνος αποκρύψεως ή αλλοιώσεως των σχετικών εγγράφων, ενώ είναι απαραίτητο οι αιτούσες να μπορούν να τα συμβουλευτούν εάν υπάρχει διάθεση να τους δοθεί η δυνατότητα να απαντήσουν στα επιχειρήματα των καθών η αίτηση και να αποδείξουν το βάσιμο των ισχυρισμών τους.

16 Οι καθών η αίτηση, στις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, θεωρούν ότι οι αιτούσες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα που να αποδεικνύει ότι υφίσταται κίνδυνος ανεπανόρθωτης ζημίας δεδομένου ότι θα ήταν αδιανόητο να πιθανολογηθεί το ενδεχόμενο απόκρυψης ή αλλοίωσης των εγγράφων από τα καθών όργανα.

17 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, εκτός εξαιρετικών περιστάσεων που πρέπει να αποδεικνύονται και οι οποίες δεν συντρέχουν στην προκειμένη περίπτωση, η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δεν αποτελεί, κατ' αρχήν, κατάλληλη διαδικασία για να επιτευχθεί η προσαγωγή εγγράφων όπως τα αιτούμενα. Πράγματι, το μέτρο συγγενεύει με ένα αποδεικτικό μέσο που το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει σύμφωνα με το άρθρο 21 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της εξετάσεως της ουσίας της υποθέσεως. Πρέπει εξάλλου να σημειωθεί ότι, κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεως, τα κοινοτικά όργανα επιβεβαίωσαν την αναληφθείσα με τις γραπτές παρατηρήσεις τους υποχρέωση να θέσουν στη διάθεση του Δικαστηρίου, τηρώντας τις ισχύουσες διαδικασίες, κάθε έγγραφο του οποίου το Δικαστήριο θα έκρινε αναγκαία την προσαγωγή για να διαφωτιστεί επί της υποθέσεως.

18 Η εν λόγω αρχή είναι τόσο μάλλον αληθής ώστε η επίκληση ενδεχόμενου κινδύνου αποκρύψεως ή αλλοιώσεως που προβάλλουν οι αιτούσες για να δικαιολογήσουν την ανάγκη προσαγωγής των εγγράφων ενώπιον του Δικαστηρίου παρίσταται παντελώς αλυσιτελής αφού οι ελληνικές επιχειρήσεις, οι οποίες κατέθεσαν την καταγγελία που έθεσε σε κίνηση την εν λόγω διαδικασία αντιντάμπινγκ, δεν θεώρησαν αναγκαίο να υποβάλουν στην Επιτροπή ρητή γραπτή αίτηση που να περιέχει τις αιτούμενες πληροφορίες βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 4, σημείο α), του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου. Εις απάντηση ερωτήματος του Δικαστηρίου στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι αιτούσες βρέθηκαν σε αδυναμία να προσκομίσουν έγγραφο που να βεβαιώνει ότι υπέβαλαν τέτοια αίτηση.

19 Από τη δικογραφία, επομένως, προκύπτει ότι το μόνο επιχείρημα που προβλήθηκε για να δικαιολογήσει το επείγον είναι ο προφανής κίνδυνος αλλοιώσεως ή αποκρύψεως των σχετικών εγγράφων από τα ευρωπαϊκά όργανα που έχουν εμπλακεί στη διαφορά. Σχετικώς, το Δικαστήριο τόνισε κατά τρόπο απολύτως σαφή στην επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι θεωρεί απαράδεκτο μια τέτοια κατηγορία που θέτει εν αμφιβόλω την καλή πίστη και την αμεροληψία των ευρωπαϊκών οργάνων να μπορεί να διατυπώνεται χωρίς να προσκομίζεται οποιοδήποτε στοιχείο προς απόδειξη του εν λόγω ισχυρισμού.

Κατόπιν της εν λόγω στάσεως του Δικαστηρίου, οι αιτούσες δήλωσαν ότι αποσύρουν από την αίτησή τους κάθε έκφραση που περιέχει τέτοιας φύσεως κατηγορία. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω ανάκληση εξάλειψε το μόνο επιχείρημα που είχε προβληθεί σχετικά με το επείγον από τις αιτούσες.

20 Οι ανωτέρω διευκρινίσεις αποδεικνύουν κατά τρόπο πασιφανή ότι οι αιτούσες απέτυχαν να αποδείξουν το επείγον που απαιτεί το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας και ότι δεν παρίσταται, συνεπώς, ανάγκη να εξεταστεί αν οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που προέβαλαν μπορούν να δικαιολογήσουν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

αποφαινόμενος επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Καταδικάζει τις αιτούσες στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 27 Ιουνίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart